

nalbestyrelse". Jeg troer, at naar der er Tale om en saadan Afgjørelse, maa man fremfor Alt undgaae at stille den som en Betingelse, thi derved vilde Muligheden af, at man ikke kunde faae det herhenhørende Forhold ordnet, medføre, at Loven ikke kunde træde i Kraft, førend dette var skeet; det kunde være, at netop Bestemmelserne med Hensyn til det territoriale Omraade for Politiets Virksomhed allerede kunde være paa det Reue, naar det blev fastsat, at det skulde kunne skee ved kongelig Resolution, hvorimod Spørgsmaalet om Vederslaget maaskee kunde medtage længere Forhandling. Jeg troer derfor, at Paragrafen, saaledes som Udvalget har foreslaaet den redigeret med Hensyn til dette Punkt, er særdeles hensigtsvarende; Forudsætningen, og jeg kan forsaavidt ogsaa sige Betingelsen om, at Vederslaget skal gives fra Monarkiets Side paa Grundlag af den Afgang i Udgifter, som derved bliver Monarkiet tildeel, gjør, at Tanken allerede er bleven tilstrækkelig henvendt paa dette Punkt. — Den ærede Ordfører bemærkede med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 2 i Betænkningen, at det væsentlig ikke er Andet end en Omdannelse, en Omredaktion af de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, undtagen forsaavidt angaaer Bestemmelsen om Kaserneringen. Det forekommer naturligtvis mig, som vistnok enhver Anden, klart, at Forordningen angaaende Kasernering i Stationerne af en Politifergeant og idetmindste otte Konstabler i sig selv maa ansees for at være særdeles gavnlig og hensigtsvarende; Grunden, hvorfor jeg har haft nogen Betænkning ved den Forordning, har alene ligget i, at en saadan Bestemmelse ikke er bleven vedtagen af Kommunalbestyrelsen, og det er dog klart, at den vil medføre ikke saa ringe Udgifter; saalænge der bliver Spørgsmaal om at leie Lokaler til disse seks Politistationer, vil naturligtvis en Forordning om, at Kasernering skal finde Sted, i en ikke ringe Grad forøge Udgifterne. Jeg er i det Hele taget under Udarbejdelsen af Loven gaaet ud fra, at efterat der havde været indledet Forhandlinger med Kommunalbestyrelsen, maatte det være en Opgave for mig saa meget som muligt at holde mig til, hvad der var blevet udtalt, og hvad der var blevet indbrømt fra Kommunalbestyrelsens

Side med Hensyn til de Pengeoffre, der skulde bringes fra Kommunens Side. Jeg skal ikke tilbageholde den Bemærkning, hvad der ogsaa er blevet berørt af den ærede Ordfører, at da Magistraten sendte Forslaget til Borgerrepræsentationen, hittede den sig særdeles fordeelagtigt for en saadan Kasernering, medens den dertil sigtende Bestemmelse i Borgerrepræsentationen ikke blev vedtaget, jeg skulde seile meget, om den ikke blev forkastet med 16 Stemmer mod 13, og jeg skulde ogsaa seile meget, hvis ikke Grunden til, at den blev forkastet, væsentlig laa i Hensynet til de forøgede Udgifter, som Kaserneringen vilde medføre. Men idet jeg anfører dette for at gjøre mit Standpunkt gældende, tilføjer jeg, hvad der følger af sig selv, at det staaer i den Lovgivende Myndigheds Magt i denne Henseende at træffe den Bestemmelse, som den maatte ansee for hensigtsmæssig. — Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har istedetfor Udkastets §§ 4 og 5 foreslaaet en Paragraf, hvis Indhold han nylig har fremsat. Det vil let sees, at Maaden, hvorpaa dette Forslag er stillet, giver den hele Ordning et meget stærkt militært Udseende; der er Tale om en Stabschef, endel Officerer skulle ansættes, og saa fremdeles. Det, som den ærede Rigsdagsmand især lagde Vægt paa, var, at det ved en Lov som denne — jeg antager, at han derved navnlig har sigtet til, hvad der følger af Politiets egen Natur — var af stor Bigtighed, at Bestyrelsen, Ministeriet og Politidirektøren ikke bleve bundne ved særegne Bestemmelser, som man lod fremtræde saaledes i Loven, som han troede at finde dem i det foreliggende Lovforslag. Med Hensyn til denne hans Anstuelse skal jeg bemærke, at da den samme Sag forhandlede i forrige Session her i Thinget, hørte man Dyringer i en ganske modsat Retning; man fandt, at det var fornødent, naar man skulde gaae ind paa Lovudkastet, at det maatte fremtræde i en meget fyldigere Form; man erkjendte vel, at hvad der stod i Forbindelse med Politiets Ordning, var af den Bessaffenhed, at det paa mange Maader maatte være Gjenstand for administrativ Afgjørelse, at der var Meget, der ikke lod sig ordne igjennem Lov, men maatte ordnes